

D. Ekstraordinære Procesmaader m. v.

1. *For Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve* er foreskrevet en hurtigere Retsforfølgning. Disse Sager ere: 1) Sager til Indfrielse af Gældsbreve, naar Skyldneren i Dokumentet eller i en Paategning paa samme har underkastet sig denne Retsforfølgning. 2) Vekselsager (de samme, som ere Vekselsager efter den nugældende Ret) og 3) Sager, hvorved Regreskrav efter en Check indtales. Samtlige disse Sager ere henlagte til Underretten uden Hensyn til deres Værdi, og det siges i al Almindelighed om deres Behandling, at Dommeren skal drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed. Som særlige Bestemmelser, der skulle tilsigte en hurtig Behandling, kan nævnes, at Forligsmægling kan undlades og at kun visse særlig nævnte Indsigelser kunne fremsættes.

2. *Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvingerne søge sig en bortbleven Persons Formue tilkendt.* Alle disse Sager henhøre under Underretten. Kunne Sager angaaende et Ægteskabs Ugyldighed eller Opløsning ikke anlægges ved Sagvolderens Hjemting, fordi dette ikke vides, eller fordi Sagvolderen har forladt Landet, skulle de anlægges, hvor Sagvolderen sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget, altsaa uden Hensyn til, om det vides eller under Sagen oplyses, hvor i Udlandet Sagvolderen har Bopæl eller Opholdssted. Der skal altid sørges for, at Sagsøgte under Sagen optræder med eller ved Sagfører, og det kan altid af Retten forlanges, at saavel Sagsøgeren som Sagsøgte, hvis denne da bor eller opholder sig i Riget, skulle fremstille sig til Afhøring under Ed. Overanklageren kan i tvivlsomme eller mistænkelige Sager indtræde som Intervenient paa det offentlige Vegne for at hindre, at Skilsmisse- eller Ugyldighedsdom urettelig opnaas. — I Sager, hvorunder en bortbleven Persons Arvinger søge sig hans Formue tilkendt til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, skulle Sagsøgerne sørge for, at et Forsvar for den bortblevne beskikkes, og ere pligtige efter Rettens Paalæg at fremstille sig for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgørelse beror.

3. *Umyndiggørelse o. l.* Afgørelse herom skal herefter træffes af Retten (ikke af Øvrigheden). Underdommeren afsiger Umyndiggørelsesdekretet, naar den, der skal umyndiggøres, ikke rejser Indsigelse derimod, og Dommeren finder tilstrækkelig Grund til Umyndiggørelsen — i modsat Fald henvises Sagen til Landsrettens Afgørelse. Dennes Dom kan indankes for Højesteret, hvorimod det Dekret, der afsiges af